

Brainy Mom van dit nummer is Elise van der Velde (40). Ze is getrouwd en moeder van Ties (8), Rijk (4) en Loes (1). Elise is freelance tekstschrijfster en copywriter voor reclamebureaus. En stond ooit model voor een bekende soepcommercial. Althans, dat denkt ze.

Brainy Mom

Cello

Vraag me niet waarom, maar vlak na de geboorte van mijn eerste kind besloot ik van de ene op de andere dag een cello in huis te halen. Het was bijna een rebelse daad. Ik was al parttime gaan werken, had een verschrikkelijke huilbaby gebaard en een nog verschrikkelijker verbouwing achter de rug. Ik verdiende die nieuwe hobby.

Vol overgave zaagde ik dag in dag uit op dat ding. Mijn baby hilde sowieso 24/7. En het leek me beter voor zijn hersentjes om klassieke muziek te horen dan de begintune van Oprah, dus eigenlijk deed ik het ook voor hem. Ondertussen liep ik een halve marathon, deed ik fervent vrijwilligerswerk voor lieve oude mensen en stond ik drie keer op het podium om een reclameprijs in ontvangst te nemen. O, en had ik al verteld dat ik nog nooit zó dun was geweest? I had it all!

Tot ik langs een tv-commercial voor een soepmerk zapte. De hoofdpersoon was een pijnlijke parodie op mijzelf: een half overspannen, gejaagde, cello spelende én vrijwilligerswerkende moeder. Het schoot serieus door mijn hoofd dat ze mij als voorbeeld hadden gebruikt. In diezelfde periode werd duidelijk dat mijn baby niet voor niets sinds zijn geboorte de longen uit zijn lijf schreeuwde. Een MRI scan bevestigde de vermoedens die ik al maandenlang stoïcijns weg zat te zagen op mijn cello. Hij bleek zwaar spastisch.

Exit cello. Exit vrijwilligerswerk. Hardloopschoenen aan de wilgen. En nóg een dag minder werken, was eigenlijk best

een prima optie. Ik gaf me over aan een leven dat weliswaar ingewikkelder was dan dat van andere moeders, maar niet minder gelukkig.

Toch blijf ik hardleers. Acht jaar verder heb ik het drukker dan ooit met inmiddels drie kinderen en een freelance bestaan. Niet echt de periode om verder nog iets te ambiëren in je leven, zou je denken. Maar vraag me niet waarom, ik wil in 2010 een marathon lopen.

Dus schreef ik me onlangs in voor een hardloophwedstrijd. Dat ik die wedstrijd miste omdat ik te laat aan de start verscheen, had ik natuurlijk als een voorteken kunnen zien. Maar ik negeerde het universum en schreef mij in voor een volgende loop. Waar ik vervolgens na twee kilometer met een noodvaart over mijn schoenveter struikelde. Bij de finish had ik een knie als een voetbal en een neus als een CliniClown.

'Ik moest er letterlijk voor op mijn bek gaan'

Dit keer had ik geen tv-reclame nodig: voor zelfreflectie hoefde ik alleen maar naar de spiegel te strompelen. Ik moest er letterlijk voor op mijn bek gaan, maar de boodschap is aangekomen. Pas als de laatste uit huis is, mag ik weer een hobby. Alleen jammer dat ik tegen die tijd bejaard ben. ■

.....
Ben jij een moeder met hersens en heb je een leuk verhaal te vertellen? Mail dan jouw verhaal van ongeveer 450 woorden naar redactie@drift-magazine.nl. Wie weet kom jij wel in de volgende Brainy Mom terecht.
.....